

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

X. An Petro succedere Romanum Episcopum sit de Fide?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

III. Ibid. §. 12. Priuilegium Pontificatus si est *Locale*; iam hic debetur Antiochiæ: si *Personale*, iam nil ad Romam magis, quam aliam urbem: Si *Mixtum*, tunc fuit temporarium, expirauitque cum Petro.

RESP. Ex Instituto Christi, est *Personale*; ex Facto Petri, est *Locale Personale* autem est duplex: *Prinatum*, quod personæ pro se sola datum cum ea expirat: *Publicum*, quod datum est personæ pro se, & pro successoribus: Vt, Pontificatus Petro; Apostolatus verò datus est priore modo pro solis Apostolis, quibus ideo non successum est in priuilegio; sed in Episcopatu. Quia tamen Petrus Romæ sedit; ideo eius Personale priuilegium factum est mixtum.

IV. Ibid. c. 7. §. 28. Si, quæ Petro dicuntur, Romano Papæ dicta censentur; ergo hi omnes forent Satanæ: *Matth. 16. vti Petrus est dictus.*

RESP. Dicta Petro sunt triplicia: Quædam pro se, vt vni ex Fidelibus: Vt *Matth. 18. Si peccauerit in te frater tuus. &c.* Quædam pro se solo tantum: Vt *vade Satana. Ter me negabis*: scilicet, ob priuatæ eius personæ defectum. Quædam pro se & successoribus, ratione officii Pastoralis: Vt *Pasce oues. Confirma fratres. Quodcumque ligaueris.*

LUTHERI argumentula sunt straminea, & ficulnea.

Q V Æ S T I O X.

An Petro Romanos Episcopos succedere in Monarchia Ecclesia, sit de Fide?

AUTOR. Petrus ex Instituto Christi, iure diuino, debuit habere Successores: patet quæstione præcedenti: maximè in Antichristo. Sed alios ha-

berere non potuit, non debuit (ex ipsius Facto) nisi Episcopos Romanos: Et is habuit summum Pontificatum: ergo et hi, etiam immediatè à Christo. Vide in *Geneal. p. 2. q. 2.*

2. Idem demonstrari vide apud *Bell. c. 13. ex Conciliis, c. 14. Testimoniis Põtificum. cap. 15. Ex Patribus Græcis. c. 16. Latinis. cap. 17. ex Origine Primatus. c. 18. Ex Autoritate exercita Papæ. cap. 19. Ex Legibus, Dispensationibus, & Censuris. cap. 20. ex Vicariis Papæ. cap. 21. ex iure Appellationum.*

F. LUTHERO-CALVINISTÆ, Concilia non recipiunt celebrata post annum Domini DC.

A T, ex prioribus docemus Rom. Pontificatum continuum.

II. TESTIMONIA Pontificum Rom. vsque ad annum DC. dicunt Luthero-caluinistæ esse recentia, & supposititia.

A T, consensu plurium redarguuntur.

Posteriores post annum DC. Papæ aiunt fuisse Antichristos.

A T, tunc vniuersa Ecclesia fuisset Antichristiana; & Ecclesia Dei interisset. De Papis aliis comminiscuntur Vana.

III. Ex S. Patribus Caluinus & Illyricus obiciunt Cyprianum, Hieronymum, Bernhardum.

A T, sycophanticè. Et, ex illis ostendisse, Romani Pontificis Monarchiam ab ipsa Christi resurrectione, Autore Christo, principium accepisse; Ostensivum genus argumenti dicitur.

IV. Ad Impossibile ducens argumentum tale est. 1. Si non est, vt dicimus; ergo alio tempore & autore coepisset illam dicendum est: at nec Tempus, nec

nec Autor alius notari potest. Ergo de fide est Pontificatum à Christo coepisse, & accipi porro.

QVÆSTIO XI.

An Pontificatus aliunde, quam à Christo, inceperit?

Hæreticorum opiniones quatuor sunt apud Ioann. de Turrecremata, l. 2. cap. 39.

Prima Dicentium, Autoritatem Rom. Pontificis esse ab Apostolis.

AUTOR. At, si de Facto Petri id dicat; Est. Si de consensu Apostolorum ad Christi Institutionem, adque Petri fixam Romæ Sessionem, etiam est ab Apostolis: Si de Institutione Pontificatus id dicat hæc est à solo Christo. Verè igitur Anacletus Epist. 3. *Sacrofancta Rom. Ecclesia non ab Apostolis; sed ab ipso Domino Primatum obtinuit: vbi ait: Tu es Petrus, &c.*

II. **NIL** est hæresis: Ab Concilio Generali est Romanus Pontificatus.

AT, verè Gelasius. *S. Rom. Ecclesia nullis Synodicis constitutus ceteris Ecclesiis prælata est: sed Evangelica Voce Domini Primatum obtinuit.*

III. Ab electis Papam Cardinalibus coepisse Papam. Ita Synodus Schmalcaldica, docens inde Papam non esse supra Ecclesiam; quod hæc eam eligat.

AT, 1. Papæ priores fuerunt Cardinalibus; & hi ab eo creantur. 2. Si Cardinales conferrent Pontificatum, & eum auferre possent: at non possunt. ergo. Est tamen designatio Personæ electæ ab electoribus: coniunctio autem Pontificatus cum electa persona fit à Christo mediante actu humano electorum, declarantium talem esse Pontificem Summum.

IV. Hæresis fuit Marfilii de Padua: Dein Wicleffi; tum Hussi: Pontificatum à Cæsare Constantino Magno coepisse.

AT, hic palatium Lateranense quidem donauit, & Temporalia multa: nil autem Spiritale: Simul fatetur Petrum Christi Vicarium fuisse; ideoque Successores eius, Ecclesiæ totius Principes: Quo quid Fidei, quidque Iuris semper fuisset, declarauit.

CALVINVS *Instit. lib. 4. c. 7. §. 17.* fingit, in Græcos donatum Pontificatum à Phoca Imperatore descendisse: In Gallos translatum; Germanos à Pipino; dein à Carolo. Sic & **LUTHERVS** *lib. de Supputatione temporum. Centuriatores, Cent. 6. c. 1.* Illyricus in *hist. de Primatu. Schmalcaldici. &c.*

LUTHERVS *lib. de potest. Papæ, à Carolo IV. Pontificatum Romanis ait esse delatum; docetque ex Platina in vita Benedicti II.*

AUTOR. At Lutherus aut fallit, aut fallitur. Ita res habet.

1. A temporibus Iustiniani, qui à Gothis urbem liberarat, Imperatores consueverunt electionem Papæ non permittere, nisi ab iis confirmatam. Id quod Papæ tolerabant, ad maius bonum, pro tempore; quod inuito Imperatore murus suum exequi se non posse viderent: teste *S. Greg. in Ps. 4. pœnit.* Carolus IV. verò hoc ius suum remisit Benedicto II. Et hoc Platina dicit.

2. Phoca autem solum declarauit & testatus est Rom. Pontificem fecisse semper Caput Ecclesiæ. Causa declarationis erat, superbia Constantinopolitanorum Episcoporum, se scribentium *Vniuersales.*

3. De Pipino & Carolo vera historia est ista; testibus multis apud *Bellarmin. l. 2. de Pontif. c. 17.* Reges Franciæ, quòd ante